

Bylo pravé světlo, které přicházelo na svět.

Bylo pravé světlo, které přicházelo na svět.

2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ CYKLU B

Evangelium (Jan 1,1-18)

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milosti: Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista.

Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otcově, ten o něm podal zprávu.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Úvod Janova evangelia odpovídá úvodním vyprávěním u Matouše a Lukáše, Jan však začíná předpozemským bytím „Slova“ u Boha. Současně tu vytváří teologickou základnu všech následujících kristologických výpovědí svého evangelia. Tento Prolog je tedy určitým „návodem k četbě“, který hned na počátku zjevuje čtenáři, kým je tento Ježíš ve své podstatě.

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Ve Vtěleném viděli věřící „slávu jednorozeného Syna,

kteřou má od Otce“. Ježíšova vlastní podstata plyne z jeho jedinečného vztahu k jedinému Bohu. Slovo, které se stalo člověkem, bylo vždy u Boha a podstatou sám Bůh. Proto může zprostředkovat pravé a spolehlivé zjevení Boha a o Bohu. Velmi příbuzné jsou představy o božské Moudrosti, o níž se v knize Přísloví říká, že ji Bůh stvořil „před všemi časy“. Na tyto představy mohl evangelista navázat.

Janovi nejde o spekulace na téma „Slovo“, ale o zjevení, a tedy o spásu lidí. Rychle proto přechází k rozhodujícím pojmům život a světlo. Lze očekávat, že se lidé tomuto Světlu s ochotou otevřou, ale „svět ho nepoznal a jeho vlastní ho nepřijali“. „Vlastními“ je nejprve míněn Izrael, zastupuje však celé lidstvo. U některých ale Boží moc přece našla odezvu a oni mají jako Boží děti podíl na božském životě Slova. K těmto „Božím dětem“ patří ti, kteří v tomto hymnu svědčí o své zkušenosti a poznání, abychom i my uvěřili.

Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. (...) Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu. Výchozím bodem hymnu není teologická spekulace o věčném bytí Slova, ale konkrétní zkušenost obce věřících, kterou učinila s Ježíšem. Protože se Bůh chtěl sdělit lidem srozumitelným způsobem, stal se člověkem. Evangelistu nezajímá, jak se to stalo. Vtělení je pro něj předpokladem pro zjevení Boží slávy. V tom se ukazuje základní zákon Božího sebezjevení, kterého se pro další svědectví o křesťanském poselství nemůžeme vzdát: Boží slovo k nám přichází vždy jen jako dějinné, vtělené Slovo, ne jako nadpozemská pravda stojící mimo oblast času. Vyžaduje to pak i jeho „vtělení“ do soudobého času a kultury.

SHRNUTÍ

Janův prolog navazuje na starozákonní teologii o moudrosti, kterou zároveň překonává: moudrost (Slovo) je zde zcela jasně osobou postavenou naroveň Bohu. Osoba Slova je Otcovým sebevyládním a sebesdílením. Skrze Slovo Otec vstupoval do rozhovoru s člověkem už od stvoření světa. V tomto Božím sebesdílení však vtělení představuje naprostý průlom: Bůh se setkává s člověkem tváří v tvář. Je tu dar plného setkání.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V dnešním evangeliu se říká, že Bůh je jako naše maminka, která nám dala život a která pro nás má vždycky otevřenou náruč – ať se nám cokoliv nepovedlo nebo jsme cokoliv pokazili. Za ním vždycky můžeme přijít a všechno mu říct. A to je modlitba – všechno Bohu říci, a pak být připraven na to, že mi něco chce říct i on. Tak se moje srdce přibližuje k Bohu a stávám se znovu a ještě víc jeho dítětem.

Starší:

V našem textu se píše, že Bůh je jako naše matka, která nás porodila. Když se na sebe dobře podíváme, můžeme zjistit, že v sobě máme vepsány jeho rysy. To je naše velká šance – vrátit se k našemu prvopočátku. V průběhu dějin do nás totiž bylo vepsáno i naše odmítání Boha. My se ale máme vždycky kam vrátit! Bůh na nás čeká s otevřenou náručí!

Zkusme si

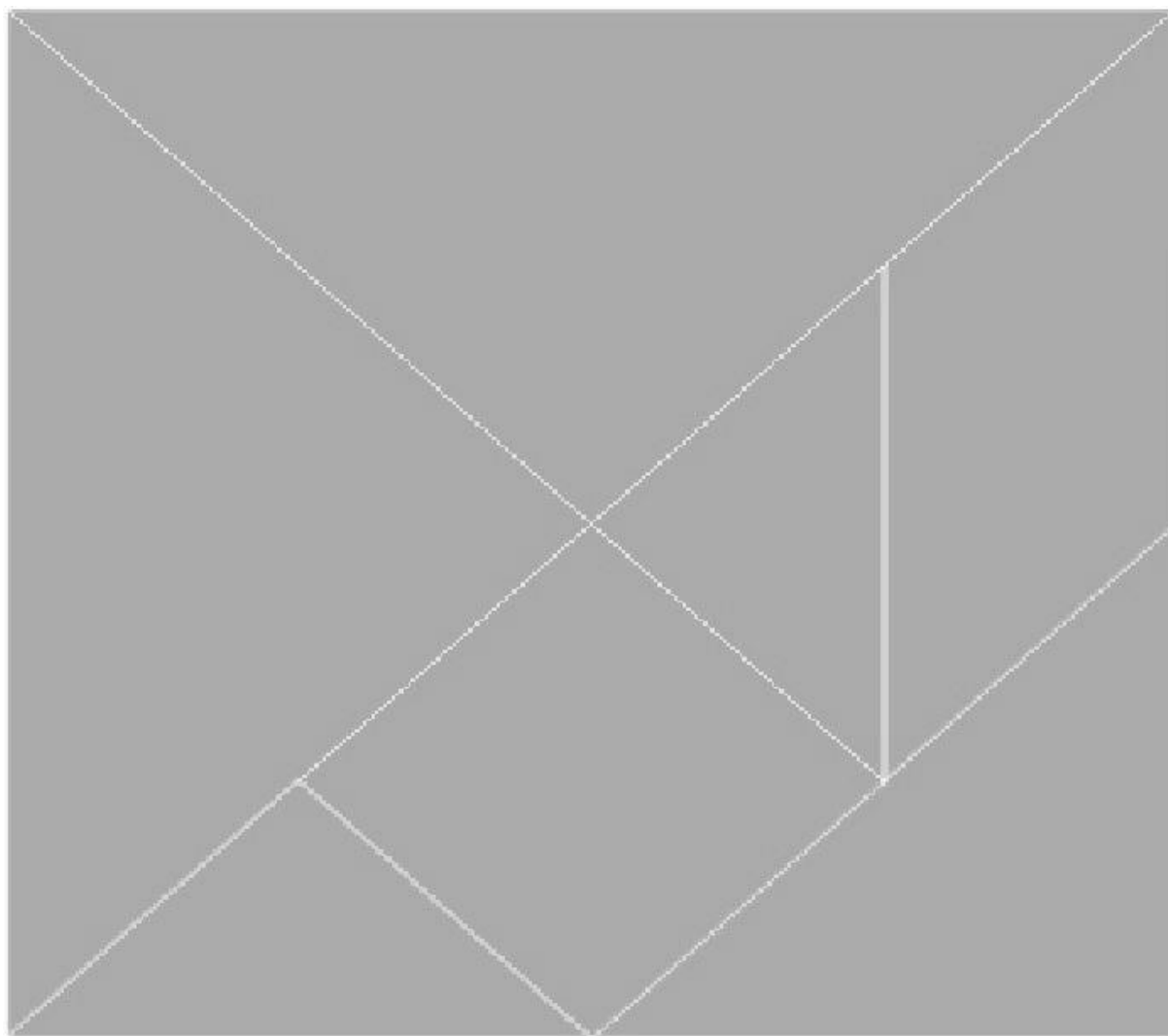
Mladší / Starší:

O Ježíšovi se v dnešním evangeliu hovoří jako o světle, které nepohltila tma, o kterém svědčil Jan a které osvětluje každého člověka – a tedy i nás!

- Ježíšovi – Světlou – máme dávat přednost vždycky a ve všem, a na to musíme pamatovat. Zkuste vymyslet, jak by mohla vypadat dopravní značka „Dej přednost světlou“!
- V dalším úkolu můžete vyzkoušet, jak umíte přemýšlet a jakou máte představivost. Slyšeli jste o čínském hlavolamu „tangram“? Skládá se ze sedmi dílků, z nichž se skládají různé obrazce. Na následující stránce máte jeho základ k rozstříhání. Zkuste z něj složit tvar „lampa“, který je pod ním!

Další vzorky skládaček najdete na [stránce, která se tangramu věnuje](#).

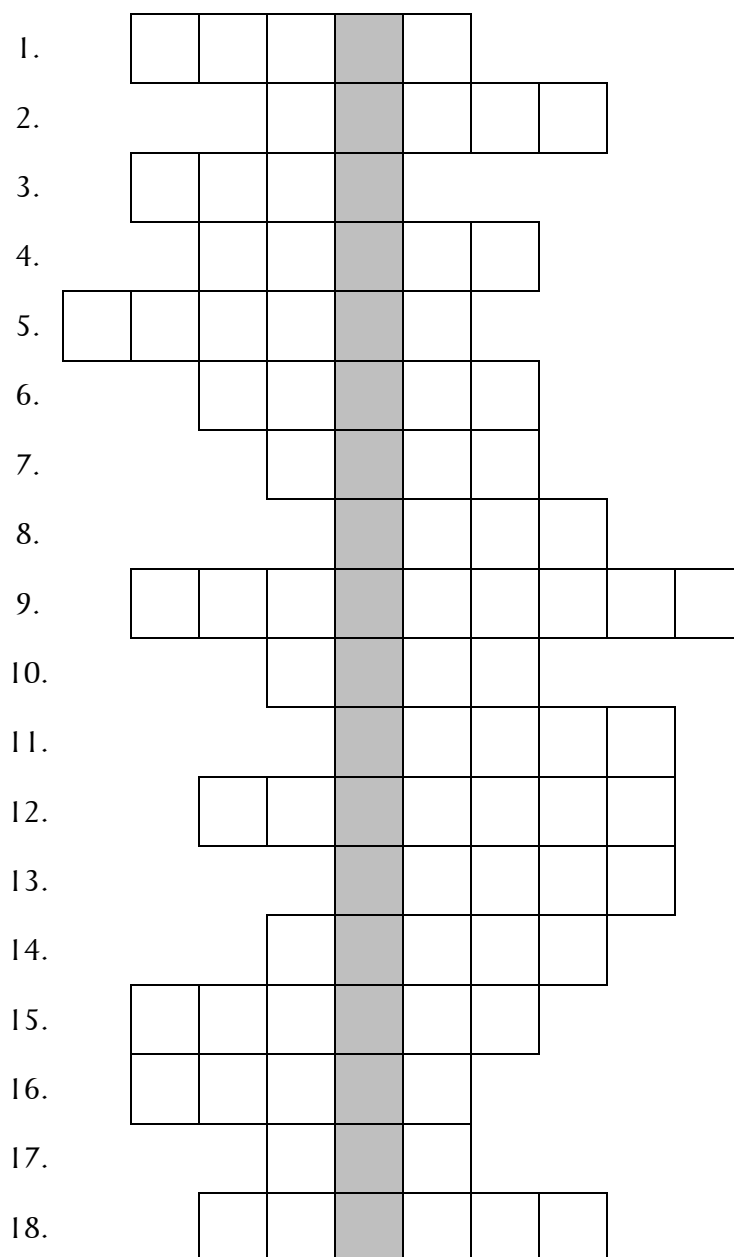
- Dnešní symbol světla se objevuje v Novém zákoně i na jiných místech, například v příběhu, kdy Josef s Marií přinášejí Ježíše poprvé do jeruzalémského chrámu. Jak tehdy nazval Ježíše stařec Simeon, si můžete vyluštit v následující křížovce – doplňte slova z biblického textu!

Základ tangramu

Vzor „lampa“

Tehdy _____ (17) v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch _____ (2). Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužří _____ (8), dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do _____ (14), právě když _____ (18) přinesli _____ (3) Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, _____ (7), propustit svého služebníka _____ (13) svého slova v _____ (15), neboť moje oči uviděly tvou _____ (1), kterou jsi _____ (9) pro všechny národy: _____ (5) k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“ Jeho otec i matka byli plni údivu nad _____ (11), která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho _____ (4) Marii prohlásil: „On je ustanoven k _____ (10) a k povstání mnohých v Izraeli a jako _____ (12), kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby _____ (16) najevo smýšlení _____ (6) srdcí.“

2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

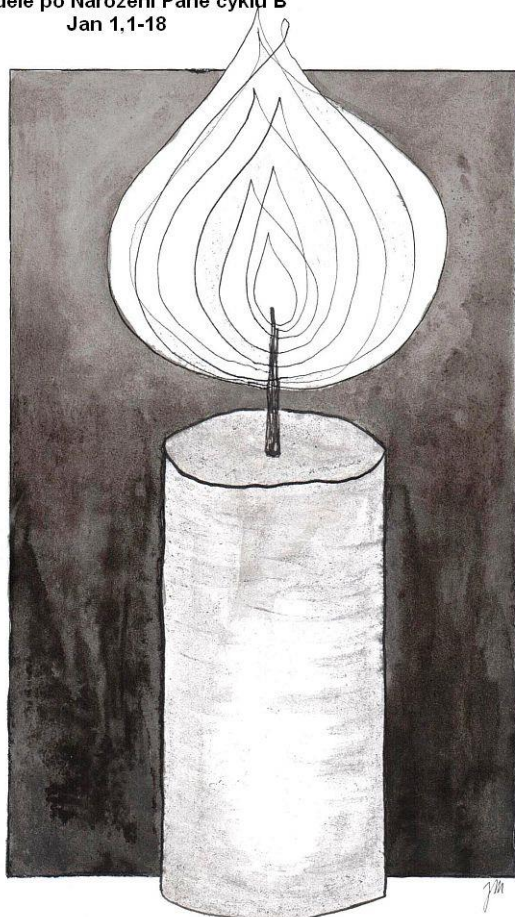
2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

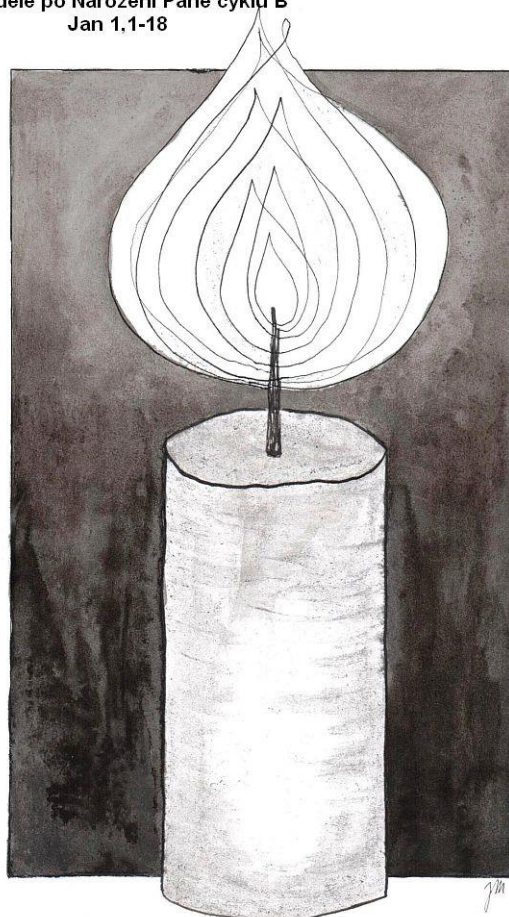
2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

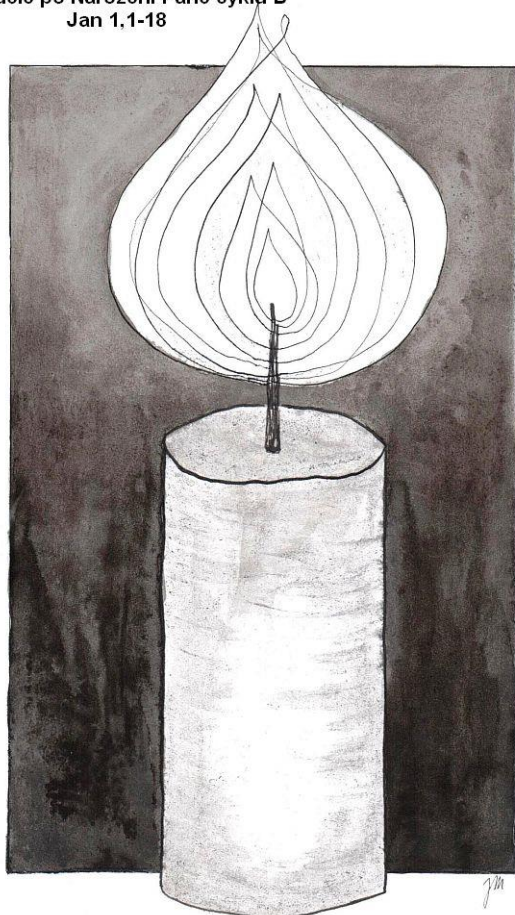
2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

2. neděle po Narození Páně cyklu B
Jan 1,1-18

